

A kiküldetések elhuzásával felesleges terheket rónak a tisztviselők a városra.

A kiküldött bizottság elkészítette jelentését és nagyjelentőségű takarékosági javaslatokat terjesztett a tanács elé.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország tegnapi számában részletesen beszámolt annak a vizsgálatnak az eredményéről, amelyet a pénzügyi bizottság rendelt el a jövő évi költségvetés tárgyalása alkalmával, hogy módot találjon az indokolatlanul soknak tetsző kiküldetési díjak, napi-díjak és fuvardíjak csökkentésére. Ezen a címen ugyanis a jövő évi költségvetés-tervezet nem kevesebb, mint száztizenkétezer pengőt irányzott elő.

Back Bernát és Bokor Adolf törvényhatósági bizottsági tagok, akiket a pénzügyi bizottság kiküldött a rendelkezésre álló adatok, könyvek és számlák átvizsgálására, kedden délelőtt már befejezték munkájukat és annak eredményét jelentésbe foglalva, be is terjesztették a tanácshoz. Az eredmény ugyanaz, mint ami már az első napi vizsgálódások alkalmával kialakult és amelyről pontos beszámolót közöltünk keddi számunkban. A jelentés csupán konkrétizálja ezeket az eredményeket és határozott formába önti a kiküldött bizottság javaslatát. A bizottság elsősorban megállapította azt, hogy

a kiküldetési díjak, valamint a fuvar-költségek érzékenyen megterhelik a város pénztárát, tehát feltétlenül be kell vezetni ezen a téren a legszigorubb takarékosagot.

Megállapította a bizottság, hogy az egyes törvényhatóságok által rendezett ünnepségeken, jubileumokon Szeged város törvényhatóságát egészen feleslegesen három-négy tanács tag is képviseli és javasolja, hogy a város tanácsa éppen ezért a jövőben csak a szomszédos törvényhatóságok alkalmi ünnepségein képviseltesse magát, de csak egy kiküldöttel.

Javasolja a bizottság, hogy a város egész területén, Tápé, Szőreg, Kistelek és Horgos határáig, ahol a városi birtokok területnek el,

a kiküldetési napidíjakat egyszer és mindenkorra törölje a város hatósága

és ehelyett az esetre, ha egy-egy kiküldött a rábízott munkát tíz órán belül nem végezheti el, élelmezési váltságot kapjon, ez azonban ne haladja meg a jelenlegi napidíj egynegyed részét.

Megállapította a bizottság, hogy

egyik kiküldetés körül erős túltengés van.

Ezt különösen a fuvarveréseknél tapasztalta a bizottság és meggyőződött arról is, hogy

a kiküldetések elhuzásával felesleges terheket rónak a tisztviselők a városra.

Kifogásolja a bizottság azt is, hogy a kiküldött tisztviselők számára a kiküldetési, illetve a napidíjakon kívül külön élelmezési költséget is állapít meg a tanács.

Javasolja a bizottság, hogy a város

az ugynevezett járattírási napidíjakat teljesen törölje,

mert ez a munka a körtöltésen belül folyik és így nincs semmi szükség arra, hogy a munka elvégzésével megbízott tisztviselő, aki a város belterületét sem hagyja el, munkáját külön honoráriumot kapjon. Hasonló okok miatt a városi napidíjak eltörlését is javasolja a bizottság.

Alaposan megvizsgálták a kiküldött városatyák a fuvardíjelszámolásokat is és jelentésükben kifogásolják, hogy azokra a helyekre, amelyek a kisvasuton, vagy a városi autóbuszokon, vagy pedig a Szeged—budapesti vasútvonalon is megközelíthetők, városi autókat és fogatokat vesznek igénybe a kiküldött tisztviselők. Kifogásolja a bizottság, hogy egyes esetekben a városi autókat tulsokáig várakoztatják. Megállapítja, hogy

a lakodalomra temetésekre és más.

magánalkalmakra felszámolt autó- és kocsibérek is érzékenyen terhelik a városi pénztárt,

éppen ezért kéri a bizottság, hogy ezeket a magáncélokra végzett fuvarozásokat teljesen szüntesse be a város hatósága. Miután pedig a városi személyszállító autók beszerzése óta felépült a kisvasut és megindultak a városi autóbuszüzem járatai, javasolja a bizottság, hogy

a meglévő hat személyautóból négyet adjon el a város.

Kivételes esetekben mindig mód van arra, hogy a hatóság megfelelő számú autótaxit béreljen, ami semmi esetre sem kerül annyiba, mint négy felesleges lukszusautó tartása.

Végül javasolja a bizottság, hogy a város ha-

Négy kiló tüzkövet csempészett Szegedre egy lakatossegéd.

Érdekes csempész-pör a szegedi törvényszék előtt.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék jövedéki és adócsalási ügyekben ítélkező tanácsát az utóbbi időben egyre többször foglalkoztatják csempészési ügyek. A legtöbbször előforduló csempész-cikk a tüzkő, amelyet különösen Ausztriából csempésznek át a határon. Az öngyújtóba való tüzkövet ugyanis a kincstár nagyobb adóval terhelte meg, úgy, hogy ma a „legjobb” csempészeti cikk a tüzkő.

A Szeged állomáson, ahol a pénzügyőrök állandóan figyelik az érkező utasokat, nemrégiben észrevettek egy veszedelmes csempész hírben álló szegedi munkanélküli laka-

tósága rendelje el kötelezőleg a kilométerpénz felszámolását. Eddig ugyanis az volt a rendszer, hogy a kiküldött tisztviselő, ha kiküldetési helyét a menetrendszerűen közlekedő járművekkel, vasuttal, vagy autóbusszal nem érhetette el teljesen, csak megközelíthette a városból, vagy nem vette igénybe ezt az olcsóbbi alkalmatosságot, hanem kocsira, vagy autóra ült a városban, vagy, ha igénybevette, akkor a városból rendelt ki annak állomására fogatot magának, hogy ne kelljen gyalog, vagy idegen fogaton megközelítenie végcélját. A kilométerpénzes rendszer esetén a kiküldött tisztviselő a menetrendszerűen közlekedési eszköz végállomásától a tulajdonképeni célig terjedő út hosszára kilométerpénzt kap — ez Budapesten kilométerenkint 58 fillér — és tetszése szerint gyalog teheti meg a hátralévő utat, ha meg akarja spórolni magának a kilométerpénzt.

A kiküldött vizsgálóbizottság jelentése vázlatosan ezeket foglalja magában. A jelentésbe rögzített észrevételek pedig nagyon éles kritikát jelentenek a város eddigi gazdálkodásáról.

tossegédet, akit a múltban már többször értek csempészéssel. Nemrégiben történt, hogy az állomáson ismét feltűnt a csempész hírben álló lakatossegéd. A pesti vonaton érkezett meg és amikor a vonatból leszállott, feltűnt a pénzügyőröknek, hogy a gyanús egyén nagy csomagokkal igyekszik a kijárat felé. A pénzügyőrök azonnal leigazoltatták, majd átvizsgálták csomagját, amelyben négy kiló tüzkövet találtak. A tüzkő csempészárú volt, amelyet a pénzügyőrök azonnal lefoglaltak. A törvényszék szeptember 16-ára tűzte ki az érdekes csempész-ügyben a főtárgyalást.

Huszezer tanuló helyett 5000 látogatja a szegedi középiskolákat.

Tankönyv- és drágasági tájékoztató a tanév elején.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szeliden izzó augusztusi fellegeteken sötétben ülnek az őszi gondok, amelyek jönnek elkerülhetetlenül és letelepsznek az emberek közé már szeptember első napjaiban. A gyerekek szemében még ott csillog a nyár kacagása, azért valami nyomasztó hangulat már megülte az ő kedélyüket is. A szülők jóformán még ki sem heverték gyerekeik nyaráért hozott áldozatokat, máris új aggodalmak, új kiadások jelentkeznek. Az iskolaév kezdődik. Ez pedig mindig egyike a súlyosabb megterheléseknek. Ezek óta állandóan váratlanul jövő különkiadások mutatkoznak az iskolai szükségletek beszerzésénél, így nem csoda, ha félelemmel tekintenek a szülők szeptember első napjaiban az iskolák tankönyvtervezeteibe. A tanulók őszi ruhabetételeinek horribilis kiadásai és a beíratások magas tételei mellett ma, nagyon jelentékenyen emelkedett az iskolai könyvekre fordítandó összeg is. Amíg azelőtt a legtöbb könyvet a felsőbb osztályos tanulóktól egyszerűen olcsón átvette az alsóbb osztályos, ma csak 1—2 könyv olyan, hogy változatlanul megmaradt a beosztása, anyaga a következő évre.

A legtöbb könyv új kiadásokkal kerül forgalomba,

az előző év tananyagától némiképp elüt, tehát sem eladni nem lehet antikváriusan, sem pedig megvenni. A gyerekek az egyéves könyvet eldobhatják, a szülők pedig keserves áldozatok árán kénytelenek évente több új könyvet vásárolni és ujonnan beköltetni. Ha nem is éppen nyugodtan, de valamennyire beletörődve venné tudomásul minden szülő az állandó tananyag- és könyv-változtatást, ha az újítás mindig valami magasabb pedagógiai elv alapján történne, ha a tanítás- és tanítást adna.

javitott helyesírást, jobb szöveget, a haladó kutatások, új felfedezések anyagát tartalmazná és valami új, modernebb etika szempontjából vezetne a tudás ösvényére. Az évente történő változtatások azonban nem sokban zavarják fel tanításunk lassu vizeit.

Lényegtelenül különbözik az egyik kiadás a másiktól.

A formula legtöbbször ugyanaz, mint a koftáknál, ha egy új vállalat régi klasszikus daraboknak új kiadását szorgalmazza. Megváltoztatja a »Fingersatz«-ot s ezzel már létjogosultságot szerez egy újabb kiadásához.

Sok tankönyv bizony ilyen bagatellen kívül nem tud több okot és anyagot felmutatni az új kiadás létjogosultságához. A szülők és a könyvkereskedelem érdekei mellett azonban itt vannak még a város szempontjai is. Megkérdeztünk tehát három nagyobb szegedi könyvkereskedő céget, hogy a megváltozott viszonyok folytán milyen a szegedi könyvkereskedők helyzete, tapasztalnak-e valamilyen kárpótlást az elvesztett Délvidékért az egyetem idehelyezésével, van-e olcsóbbodás a tankönyvek árában és mibe kerül ma egy diák könyvekkel való ellátása. Az egyik nagy Klauzál-terti könyvkereskedő a következőben vázolta a helyzetét:

— Évek óta nagyon rossz üzlet az iskolai könyv, a folytonos változtatással egyik évről a másikra rengeteg tankönyv marad a kereskedők nyakán, amit vagy nem bírnak egyáltalában eladni, vagy hegyedáron kell elpocsékolniok. Tavaly általános tanrendszer változtatás történt, érthető tehát, hogy az összes könyvkereskedők nagy veszteséggel és deficitel zárták a tankönyv-forgalmukat. A középiskolai tankönyvek állandóan labilis üzletmenetéhez most újabb kellemetlenség járult. A